

Netherlands Club en Kamer van Koophandel vieren dubbel eeuwfeest op Manhattan

De blijvende behoefte aan sjekies en voetbal

Nederlanders zoeken elkaar graag op in het buitenland. Zo ook in New York waar veel Nederlanders in de zakenwereld werken. De Netherlands Club en de Kamer van Koophandel zijn al een eeuw lang het eerste aanspreekpunt voor Nederlandse expats.

Door Robert Paling en Rosali de Hart

Een honderdjarig jubileum in de Nederlandse gemeenschap in New York komt niet vaak voor maar volgend jaar is het zover. De Netherlands Club en de Nederlandse Kamer van Koophandel vieren in mei samen hun eeuwfeest in het majestueuze Regent Hotel op Wall Street. Het moet een knalfeest worden waarbij de innige band tussen New York en Nederland centraal staat. De jubilarissen hopen stilletjes op koninklijk bezoek. Welke Oranjes zijn uitgenodigd wordt vooralsnog geheim gehouden. Dat Nederlanders weten wat feesten is, leert een bezoek aan de Netherlands Club. Deze netwerk- en gezelligheidsvereniging, gevestigd in hartje Manhattan, huist in het chique pand van de National Republican Women Organisation. Dit is een plek waar de dames zich even kunnen terugtrekken op de *restroom* die geruststellend is gedecoreerd met nostalgisch Laura Ashley behang. Hier gebruikt een dame na haar toiletbezoek geen handdoeken of föhn, maar *sanitary napkins* om haar handen te drogen.

De liftdeuren op de negende verdieping schieten open en de bezoeker stuit direct op groot portret van Ronald Reagan. De hele gang is versierd met portretten van Republikeinen die het in het verleden tot president schopten. Vanzelfsprekend ontbreken Bush junior en zijn vader niet. Gelukkig stuiten we op weg naar de vertrekken van de Netherlands Club op een portret van onze eigen koningin Wilhelmina. Dat de Republikeinse Partij met recht de *Grand Old Party* (GOP) wordt genoemd, blijkt uit de hoge leeftijd van de GOP'ers die in het pand rondschuifelen. Krasse dametjes, veelal gekleed in een rood jurkje met rode lakschoentjes en witte hoge kousen, genieten aan een tafeltje van een sherry.

Creditcards

Wouter Wessel, financieel administrateur van de Netherlands Club, geniet van dit antieke Republikeinse schouwspel. „Ik ben blij dat ik nog steeds in Nederland mag stemmen. Tussen Democraten en Republikeinen valt amper te kiezen.” In het dagelijks leven is Wessel freelance vertaler, vanavond maakt hij het Brabantse bezoek wegwijst tijdens het wekelijkse *happy hour* van club. Ook draagt Wessel continu een houten kistje bij zich met daarin consumptiebonnen en een doordrukapparaat voor creditcards.

Wessel is als kleine zelfstandige eigenlijk een vreemde eend in de bijt bij de Netherlands Club. Een groot deel van de leden werkt op hoge posten bij het Nederlandse bedrijfsleven in New York. De baas van Philips Amerika en zijn collega van KLM drinken aan het barretje een biertje. Vanzelfsprekend een Heineken. De grote Nederlandse multinationals staan vaak garant voor de feestvreugde bij de club waarbij kosten noch moeite worden gespaard. Zo werd dit jaar tijdens de KLM/Heineken-avond een heel contingent Volendamse vissers ingevlogen.

Het regelen van de evenementen komt voor een groot deel op de schouders van Ines Deren, de manager van de club. Deren, die haar middelbare schooltijd genoot in Vught, heeft een dagtaak aan de Netherlands Club. De club biedt behalve feestjes ook faciliteiten in het sjieke onderkomen. Nederlanders kunnen er een hotelkamer huren en ook zijn er een vergaderruimte en lunchroom beschikbaar. Daarnaast onderhoudt Deren ook de contacten met de pers en de zusterorganisaties in Zuid-Afrika en Singapore. „Gelukkig hebben we nu een eigen website en e-mailadres. Vroeger stond de telefoon de hele dag roodgloeiend. We zijn vaak het eerste aanspreekpunt voor Nederlanders die zich voor korte of lange tijd in New York vestigen.”

Lunchcultuur

Op dit moment telt de Netherlands Club ongeveer 600 leden. Dat aantal is wel eens groter geweest erkent voorzitter Jippe Hiemstra, die in New York als agent voor staalconcern Corus werkt. „In de jaren vijftig hadden we meer dan 1.000 leden. Toen was de Holland Amerika Lijn nog zeer actief en kwamen zeelieden naar de club om hun tijd in New York te doden. Ook groeide het ledental in die periode omdat Nederlandse joden voor, tijdens en na de oorlog de wijk namen naar Amerika.” Het laagste aantal leden had de club halverwege de jaren 70 toen New York, in de woorden van Hiemstra ‘bijna failliet was.’ Na die sombere periode gingen de economische wederopbouw van de stad, de groei van het aantal Nederlandse expats en daarmee een grotere interesse voor de Netherlands Club hand in hand.

Een ander roerig element in de geschiedenis van de club was het verdwijnen van de lunchcultuur in het bedrijfsleven, zo'n tien jaar geleden. „Tot die tijd was het gewoonte dat je buiten de deur ging lunchen. De Nederlanders zochten elkaar dan vaak op. Begin jaren 90 ging het economisch niet zo goed en veel tijd inruimen voor de lunch werd als ongepast ervaren.”

Door het wegvallen van de lunchbijeenkomsten verloor de Netherlands Club een deel van haar aantrekkingskracht. Het ledental nam langzaam af en als gevolg daarvan kon de club de pittige huur van het oude onderkomen in het Rockefeller Center niet meer opbrengen. In 1992 verhuisde de Netherlands Club naar het pand van de Republikeinse vrouwen.

Dressing code

De dames namen de Nederlanders liefdevol op al stelden ze wel een *dressing code* in voor de vaak casual gekleedde Nederlanders. Een colbert of blazertje is een kwestie van moeten in het huis van de Republikeinse vrouwen. Met de ‘typisch Nederlandse’ *Blue Jeans*, zoals men het met afschuw uitspreekt, kom je het gebouw niet eens in. Voor de leden van de Netherlands Club hoeft dat jasje-dasje gedoe niet zo, maar zegt Wouter Wessel: „De barman heeft strikte orders gekregen om iedereen met een spijkerbroek de deur te wijzen.”

De barman die een fervent anti-roker is, zet midden in een gesprek ostentatief de luid loeiende ventilator aan. De gasten kunnen elkaar nauwelijks meer verstaan. New Yorkers houden over het algemeen niet van rokers. En Nederlanders roken nu eenmaal graag en veel. Zeker als er bezoekers uit het verre Nederland zijn die je een sjekkie aanbieden. „Een sjekkie draaien verleer je nooit”, verzekert Emile van den Bol, die op Wall Street bij Deutsche Bank werkt. Hij is zojuist aangeschoven aan de bar nadat hij eerder met een groep andere leden had aangezeten bij een wijnproeverij. Het gezelschap heeft zichtbaar genoten van de partij die hen door een Nederlandse wijnkoper was aangeboden.

Gezelligheid is voor Van den Bol het belangrijkste motief voor het lidmaatschap van de Netherlands Club. Van den Bol: „Als Nederlander heb je toch zo af en toe de behoefte om iets van je eigen cultuur op te snuiven. Ik heb geen tijd om hier iedere week te zijn, maar zo'n vier keer per jaar ben ik hier wel, zeker als er een *event* is.” Die *gebeurtenissen* liggen vaak in de oranje- en voetbalsfeer. Bij het overlijden van Prins Claus of de glansrijke Eufacup-avonturen van Feyenoord vorig seizoen, konden de leden dankzij een medewerker van BVN -de publieke televisiezender voor Nederlanders en Vlamingen in het buitenland- daags erna de Nederlandse televisiebeelden zien.

Eeuwfeest

Het eeuwfeest moet de kroon worden op 100 jaar Netherlands Club. Om de verjaardag van de Kamer van Koophandel in New York maar niet te vergeten. Klein maar fijn lijkt een adequate beschrijving van de New Yorkse Kamer die slechts vier personeelsleden telt. Eén van hen is directeur Jaïr Hené. „Wij hebben nog steeds een belangrijke taak als contactorganisatie voor MKB-bedrijven die zaken willen doen in de Verenigde Staten. Daar bestaat nog steeds veel belangstelling voor merk ik uit de contacten met exportconsulenten van de Kamer van Koophandel in Eindhoven.”

Hené kijkt uit naar het gezamenlijke feest in het Regent Hotel. De balzaal in het hotel is volgens Hené zo groot dat ‘je er een kanon kan afschieten zonder iemand te raken’. Kersen de Jong, oud-voorzitter van de Netherlands Club hoopt echter dat niet alles op het feest in het teken zal staan van uitbundigheid. De feestgangers wordt gevraagd geld te doneren aan de The Netherlands American Community Fonds, een Nederlands/Amerikaanse liefdadigheidsinstelling. „De Netherlands Club en de Kamer van Koophandel zijn hier al een eeuw lang succesvol in het zakenleven. Maar verstandig zaken doen is niet alleen een kwestie van handelsbevordering. Als Nederlander in New York moet je ook je steentje bijdragen aan de gemeenschap.”